

Men in Black (lezerservaring)

Gepubliceerd: vrijdag, 02 november 2012 11:05

Iedereen kent de term en bijna iedereen kent de film, maar **bijna niemand weet het fijne ervan.**

Wie zijn deze Men in Black? Wat doen ze en waar komen ze vandaan...?

Ook in Nederland zijn ze, die mysterieuze Men in Black. Voor wie eerst het originele artikel wil lezen, klik [hier](#).

We ontvingen een ervaring met Men In Black van een lezer, John. Voordat we die delen, hier eerst een beschrijving van hoe het allemaal begon voor John:

De eerste ervaring (die ik mij kan herinneren):

Ik word wakker en kijk in een helder licht en ben een behoorlijke tijd verblind. Ik heb het gevoel alsof ik uit een diepe coma kom of dat ik tenminste behoorlijk diep heb geslapen. Ik hoor een zoemend geluid en heb het koud. Ik wil me omdraaien, maar merk dat ik me totaal niet kan bewegen en ik raak in paniek als ik merk dat ik helemaal naakt op een zeer smalle tafel lig.

Ik word heel erg bang en denk: “Ik lig toch niet op een operatietafel?” Maar dan schiet mij te binnen dat ik om half acht naar bed ben gestuurd en dat ik boven het boek van Jip en Janneke in slaap moet zijn gevallen. Ik roep: “Mama”, steeds harder en harder en zet het op een huilen. Heel erg bang kijk ik om mij heen, want het enige wat ik kan bewegen is mijn hoofd en meer niet. Dan, alsof er iemand een knop omdraait, wordt het schemeriger en lijkt het alsof er wind binnen komt, maar ik kan noch een deur, noch een raam ontdekken.

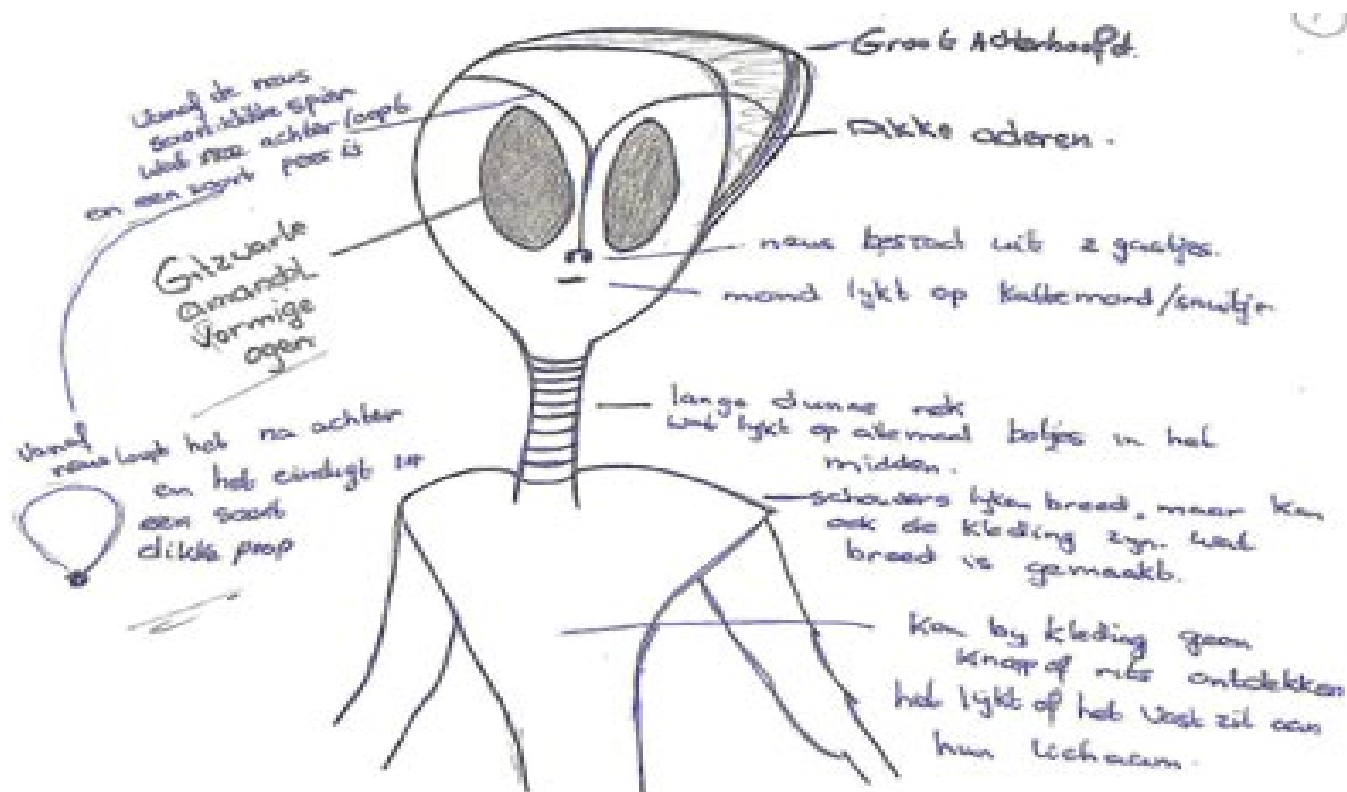
Ik krijg het koud, ben erg bang en huil hard. Alsof er een deur wordt geopend, zo zie ik de wand open en dicht gaan. Ik word nog banger als ik de figuren zie die op mij af komen lopen. Eigenlijk is het meer zweven of schuifelen. Ze zijn mager en klein, maar verder durf ik niet te kijken omdat ik zo erg bang ben. Ik besluit maar om mijn ogen dicht te doen met de gedachte: “Straks doe ik ze weer open en zie ik mijn moeder of mijn vader weer

Men in Black (lezerservaring)

Gepubliceerd: vrijdag, 02 november 2012 11:05

voor me en dan is deze nachtmerrie voorbij". Ik voel mijn hart kloppen, harder en harder en ik gil hard, oorverdovend hard, want ik voel die lange, lange vingers die mij betasten. Ze houden mijn hoofd vast en ik voel een andere lange vinger die mijn oogleden uit elkaar trekt en vanzelf open ik mijn andere oog.

Dan lijkt het alsof mijn hart ontploft van angst en ik gil en huil nog harder, want ik kijk diep in de ogen van een wezen dat niet van hier kan zijn. Als jochie van zeven, bijna acht, weet ik heus wel hoe mensen eruit zien, maar dit zijn in mijn ogen geen mensen. Ik schat één van hun ogen zeker een centimeter of 20 á 25, helemaal zwart en het lijkt alsof er ook nog een waslaagje overheen zit, want in hun oog zie ik mijzelf alsof ik voor een spiegel sta. Hun monden zijn klein in een aflopend spits gezicht waarvan de kin zo'n 5 cm is.

De rest van dit fascinerende verhaal valt te lezen op [Ufowijzer](#).

John's ervaring met Men in Black:

Hallo, ik heb zoiets ook mee gemaakt. Ik ben 5x ontvoerd geweest door buitenaardse entiteiten waar ik verder niet over wil ingaan. Ik zie nu nog steeds ufo's en dat is nooit verdwenen geweest. Ik herinner me dat toen ik een jaar of 19 was ik vanaf mijn huis waar

Men in Black (lezerservaring)

Gepubliceerd: vrijdag, 02 november 2012 11:05

ik toen woonde in het Gelderse Z vlakbij Deventer naar de brievenbus liep om een brief te posten.

Ik zag een grote wagen op de hoek van de electriciteit kast staan. Lichten waren uit en de auto reed langzaam mee. Ik kon niet naar binnen kijken omdat het raam donker was, ik werd erg bang en moest nog 50 meter voor ik thuis was...een raampje ging over en 2 mannen in het zwart keken me aan. Ik kon geen pupil zien alleen zwarte ogen. Als een magneet werd ik dicht tot hun getrokken en kon ik een kijkje nemen in hun auto. Het leek wel een cockpit van een vliegtuig. Ze zeiden niets maar telepatisch werd me verteld dat ik niet te ver moest zoeken naar een verklaring. Dit is mijn verhaaltje in het kort, ik ben nu nog bang om er over te praten terwijl ik inmiddels 47 jaar ben. Maar de herinnering is er nog..

Nee ik heb de mannen niet zien wegrijden, ik herinner me nog heel goed ik keek in hun auto en zagen die mannen, ze zeiden niets helemaal niets, maar voelde niet als onaardig absoluut niet. Ze leken heel mager, spits gezicht volle lippen maar normaal misschien iets donkerder dan de onze. Ik herinner me nog dat dashboard kast nog goed, vond ik toen zo mooi en geen km teller of zo want ja ik zal het eens uittekenen hoe het eruit ziet.

Kijk als je naast een gewone bestuurder zit dan zie je de km teller etc. maar niet als je vanuit passagiersraam naar binnen kijkt. En het gekke was, het leek wel alsof het rechts zat maar niet met stuur dat niet o god ik zie het nog steeds voor me. Onze stuur zeg maar zit links, die van hun rechts! Maar er was geen stuur.. Het was een grote zwarte auto en aangezien ik geen held ben in merken, leek het wel een Caddillac.

Men in Black (lezerservaring)

Gepubliceerd: vrijdag, 02 november 2012 11:05

En toen ik er in keek was het hele dashboard één geheel van links naar rechts met een soort joystick vol elektronica. Aan de buitenkant lijkt het een auto aan de binnenkant niet!! Ik herinner me toen ik erin keek dat gelijk rechts bij de portier van het dashboard een soort radar zat..Mijn god wat een knoppen hadden die maar dan in die dashboard zelf. Zie het als een iphone waar je nu met je vinger overheen ga om het te besturen, zo zat dat ding ook.

Het gekke was toen ik na ongeveer 15 sec. (langer zal het niet hebben geduurd) mijn hoofd weer eruit trok en naar huis liep keek ik achterom en weg was de auto, Als een heldere ster de lucht in want ik zag ineens een heldere flits..kortom het is..... Ja ik weet wat het is, Het is hun voertuig! ik weet zoveel dat ik behoorlijk dichtbij zit en hun dreiging weet ik is AnGST!!

De wereld is er nog niet klaar voor maar om het te omschrijven zal ik zeggen 97% we zijn er bijna. Ja het heeft een impact op me gehad en eerlijk gezegd heeft het mijn jeugd verknald. Ik herinner me de entree's in hun ruimteschepen grote moederschepen kunnen niet dichtbij de aarde komen door de aantrekkingskracht van de magneetpolen. Dat zal voor de aarde desastreus zijn. Soms lees ik wel eens van die geheimzinnige geluiden wat men hoort of van die knallen bij de dampkring.

Men in Black (lezerservaring)

Gepubliceerd: vrijdag, 02 november 2012 11:05

De ontmoeting was rond november/december. Nee ik weet zeker dat het niet intensiteit toeneemt maar dat we nu in een tijd leven dat de mensen het nu vaker melden en minder het gevoel hebben/krijgen voor gek te worden verklaard. Ik hoop alleen dat er meer mensen uit de kast willen komen dat ze ontvoerd zijn geweest. Buiten mijn partner, mijn moeder, zus, ufowijzer, en nog 5 goede vrienden weet niemand het dat ik ontvoerd ben geweest.

Aan de ene kant terugkijkend vond ik het wel een unieke ervaring en hebt het gemaakt van me wat ik nu ben, zachtaardig, emotioneel. Maar aan de andere kant heeft het mijn hele leven in de war geschopt! Gelukkig ben ik al ruim 15 jaar met rust gelaten alhoewel??? ik kan me er niets van herinneren maar afgelopen zomer dacht men dat ik meniscus scheur heb in mijn knie, blijkt er een artefact in te zitten! De arts vroeg of ik met metaal gewerkt hebt of werkt, ik zei ja wel gewerkt ja..terwijl ik al jaren schoonmaker ben..ik ben maar weggegaan en heb besloten het te laten zitten! Ik ben bang dat als ze het eruit halen iets tegenkomen wat ze beter niet kunnen zien.

In mijn leven, door mijn ervaringen ben ik zo vaak verhuist doordat ik het gevoel heb dat ik in de gaten wordt gehouden. Een andere vriendin van me, laat ik haar anneke noemen, heeft die lui wel eens bij haar thuis gehad. Ze is heel bang en verhuist, voor de zoveelste keer. Haar dochter is half ..nou ja laten we het maar niet noemen.